

Arrest

nr. 161 110 van 29 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 24 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. FOSSEUR en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt op 22 juli 2013 asiel gevraagd in België. U verklaarde K.Annet te heten, geboren te zijn te Mukono en de Ugandese nationaliteit te bezitten. U verklaarde uw hele leven in Uganda te hebben gewoond tot aan uw vertrek uit het land. U verklaarde Uganda te hebben verlaten omwille van uw seksuele geaardheid.

Na controle in het Vision systeem bleek dat u afkomstig bent van Rwanda en u tijdens de registratie van uw asielaanvraag een valse nationaliteit en identiteitsgegevens had opgegeven. U geeft toe te hebben gelogen. U bevestigt Aline K. te heten, geboren te zijn in Nyawere en de Rwandese nationaliteit te

bezitten. U was in het bezit van een Rwandees paspoort en een visum type C, geldig van 4 juli 2013 tot 20 augustus 2013.

Volgens uw verklaringen groeide u op in Gikondo, Rwanda samen met uw ouders. U ging naar de lagere school en u hebt tot het derde jaar secundair onderwijs in Gikondo gevolgd. U verklaart Rwanda te hebben verlaten in 2008 om bij uw tante Sara te gaan wonen, nadat uw beide ouders waren overleden. Na het overlijden van uw tante ging u bij haar vriendin Joy N. wonen. Joy wilde u helpen en uiteindelijk is er een liefde tussen jullie ontstaan. Joy was lesbische en u ontdekte dat u ook lesbisch bent. Sinds 2009 had u een lesbische relatie met Joy. U hielp haar en u plande samen een toekomst met haar en jullie kind. Ze vond iemand die ze kende en in wie ze vertrouwen had. U ontmoette William K. A., de vader van uw oudste kind, driemaal in november 2012 en u werd zwanger.

Op 14 juni 2013 ging u samen met Joy uit naar een concert. Rond 3u in de nacht keerden jullie terug naar huis. Er liepen nog mensen op straat. Jullie kwamen aan bij de ingang van jullie wijk en jullie zagen drie mannen. De mannen vroegen jullie te stoppen. Jullie werden overmeesterd en jullie handtassen werden afgenomen. Jullie werden geblinddoekt en meegenomen. Jullie werden naar een huis gebracht en de mannen zeiden jullie dat jullie niet gewenst waren in de wijk. Jullie werden geslagen. U was zwanger en ze hebben u de volgende dag naar buiten gegooid. Joy werd gehouden en u hebt nadien vernomen dat ze overleden is. Twee voorbijgangers spraken u aan en ze hebben u naar huis gebracht. Dezelfde avond kwam een man genaamd Katongole langs. Hij zei dat de problemen erg waren en dat u uw leven diende te redden. U weigerde en u geloofde hem niet. Hij legde u uit dat Joy hem al had aangesproken en hij legde uit hoe hij u zou helpen. Katongole bracht u met de wagen naar Rwanda. U verbleef twee weken in de wijk Nyamirambo in Kigali. U vroeg uw paspoort aan en u deed een aanvraag voor een visum. Katongole zorgde voor de nodige documenten en u toonde uw werkattest, de verzekeringsdocumenten, uw identiteitskaart. U reisde vanuit Kigali, Rwanda naar België waar u op 22 juli 2013 asiel hebt aangevraagd. U bent op 17 augustus 2013 te Luik bevallen van een zoon Dylan K.. U bent op 8 januari 2015 te Charleroi bevallen van een zoon Daly K.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart bij een terugkeer naar Rwanda vervolging te vrezen omwille van uw seksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (dd.7.7.2015 (hierna CGVS I) en dd.15.9.2015 (hierna CGVS II)) te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door zich aan te melden bij de Dienst Vreemdelingenzaken met een andere identiteit en nationaliteit. U verklaarde Annet K. te heten en de Ugandese nationaliteit te bezitten (zie bijlage 26 en verslag DVZ dd. 22.7.2013). Enkel nadat u werd geconfronteerd met het resultaat van de controle in het vision systeem, gaf u toe te hebben gelogen. U verklaarde ziek te zijn en u besloot uw echte gegevens te geven, zijnde uw identiteit Aline K., geboren op 17.7.1982 en de Rwandese nationaliteit te hebben (zie nota dd.22.7.2013). Later verklaarde u op aanraden van de smokkelaar te hebben gelogen en u gaf aan dat u ook had gelogen over de namen van uw ouders en u slechts tot het derde middelbaar naar school te zijn geweest (zie nota dd.11.10.2013). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u dat Katongole u een Ugandese identiteitskaart had gegeven, dat u die kaart diende te gebruiken en dat u zou helpen (zie gehoor CGVS I, p.15). U beweert dat er geen andere reden is waarom u zich met een andere identiteit en nationaliteit aanmeldde, dat u enkel luisterde naar de man (zie gehoor CGVS I, p.15). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen al grondig aan. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker zijn identiteit en nationaliteit en de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin.

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen betreffende uw paspoort en het visum dat u had verkregen van de Belgische ambassade. Zo verklaart u op het Commissariaat-

generaal dat u uw visum had aangevraagd bij de Belgische ambassade (zie gehoor CGVS I, p.6). U legde documenten neer en Katongole zorgde voor de andere documenten. U geeft aan dat uzelf de documenten had neergelegd met betrekking tot uw werk, de verzekering en een kopie van uw identiteitskaart. Katongole had voor een uitnodiging gezorgd van iemand die in Nederland woont (zie gehoor CGVS I, p.6). Gevraagd naar de naam van die persoon, antwoordt u deze niet te herinneren en dat u het enkel had gebruikt om een visum te krijgen (zie gehoor CGVS I, p.6). U stelt dat u nooit in Nederland bent geweest en dat u niet wist waar u zou gaan (zie gehoor CGVS I, p.6). U stelt later tijdens het gehoor dat Joy u had verteld dat het beter was om in het buitenland te wonen met een kind en er een nieuw leven te beginnen (zie gehoor CGVS I, p.13). Het is weinig aannemelijk dat u niet preciezer op de hoogte zou zijn van deze migratieplannen en u nooit eerder zelfs over Katongole had gehoord noch had gezien of gesproken, zoals u verklaart dat u hem niet geloofde als hij zei u te willen helpen (zie gehoor CGVS I, p.7 en CGVS II, p.5). U blijkt de volledige naam van Katongole niet te kennen (zie gehoor CGVS II, p.4) en verder geeft u aan niets over deze man te weten (zie gehoor CGVS II, p.4).

Tijdens het bijkomende gehoor op het Commissariaat-generaal wordt u gevraagd tijdens welke periode u in Uganda heeft gewoond. U verklaart dat u vanaf 2008 tot aan uw vertrek naar België in Uganda heeft verbleven (zie gehoor CGVS II, p.2). U stelt uitdrukkelijk dat u tot juni 2013 in Uganda was en u in de periode tussen 2008 en juni 2013 nooit terugkeerde naar Rwanda (zie gehoor CGVS II, p.2). U geeft aan dat u in juni 2013 voor de eerste keer terugging naar Rwanda en er ongeveer twee weken hebt verbleven (zie gehoor CGVS II, p.3). U verklaart dat u naar de immigratiedienst in Gaciru ging in de periode juni-juli 2013 om uw paspoort te krijgen (zie gehoor CGVS II, p.6). Echter uw verklaringen stemmen niet overeen met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal. Zo blijkt uit uw visumaanvraag dat u in het bezit was van een Rwandees paspoort dat werd afgegeven op 24 april 2013 te Kigali en niet in juni 2013 zoals volgens uw verklaring. Geconfronteerd met deze vaststelling, stelt u dat dit onmogelijk is (zie gehoor CGVS II, p.7).

U verklaart dat u uw visum hebt gekregen nadat u bepaalde documenten had neergelegd. U had een uitnodiging van Katongole gekregen, een werkattest en u toonde uw paspoort en uw identiteitskaart (zie gehoor CGVS II, p.6). Gevraagd naar welk bewijs van inkomen u had voorgelegd, stelt u dat dit niet vereist was en dat een werkattest voldoende was (zie gehoor CGVS II, p.7). Wanneer u uitdrukkelijk wordt gevraagd of er loonfiches bij waren, antwoordt u dat hij alles had geregeld en hij drie loonfiches had (zie gehoor CGVS II, p.7). U bent niet op de hoogte van de inhoud van de uitnodiging omdat u de taal niet begrijpt (zie gehoor CGVS II, p.6). Katongole vertelde u dat het een arrangement was, dat u naar Nederland moest reizen maar dat hij met u naar België ging (zie gehoor CGVS II, p.6). U kent niet de naam of de organisatie voor wie u volgens de documenten zou werken (zie gehoor CGVS II, p.7).

Wanneer u de namen van ene meneer K. en Aimee N. worden voorgelegd, antwoordt u negatief en blijken deze namen u niets te zeggen (zie gehoor CGVS II, p.7). Hierna wordt u geconfronteerd met de informatie uit de visumaanvraag – namelijk dat meneer K. de ten laste verklaring had getekend en u zijn huwelijk met uw nicht Aimee N. zou bijwonen - en reageert u dat het een arrangement was (zie gehoor CGVS II, p.8). U herinnert zich dat u werd gevraagd wat uw relatie was met de persoon en u vermeldde dat die persoon uw nicht was. U werd op de ambassade gevraagd welke relatie u had met de persoon die u had uitgenodigd en u antwoordde dat het om uw nicht ging (zie gehoor CGVS II, p.8). U voegt toe de persoon niet te kennen en dat Katongole u al de documenten had gegeven (zie gehoor CGVS II, p.8). Wanneer u hierna wordt gewezen dat het verbazend is dat Katongole een heel visumdossier zou samenstellen met valse documenten terwijl er misschien wel andere, gemakkelijkere manieren waren om u te laten reizen, antwoordt u dat het zijn werkwijze is en dat u het niet weet (zie gehoor CGVS II, p.8). U wordt hierna expliciet gewezen op het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie in het visumdossier. Het paspoort is afgeleverd in april 2013 en de visumaanvraag dateert van mei 2013 terwijl u de hele procedure gebeurde in de twee weken in juni – juli 2013 dat u in Kigali verblijft. Na confrontatie stelt u kortweg het niet te begrijpen en u hebt er verder niets op te zeggen (zie gehoor CGVS II, p.8 en p.13). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze aan, zodanig dat ook geen geloof meer kan gehecht worden aan uw beweerde vervolgingsfeiten in juni 2013 in Uganda waarna u volgens uw verklaringen naar Rwanda vluchtte en er in een tijdsspanne van twee weken uw vertrek regelde, gezien u al eerder in het bezit was van uw paspoort en uit uw verklaringen en het feit dat uw vingerafdrukken op de ambassade bij de visumaanvraag werden genomen, blijkt dat u wel degelijk persoonlijk in mei 2013 aanwezig was in Rwanda.

Overigens dienen volgende bedenkingen te worden geformuleerd bij uw verklaringen over de vader van uw oudste kind. U stelt dat u en uw partner Joy een kind wilden en dat Joy u had voorgesteld aan William K. Adolf (zie gehoor CGVS II, p.3). U blijkt niet te weten hoe Joy deze man William kende en u geeft aan dat Joy u dit nooit vertelde (zie gehoor CGVS II, p.3). Wanneer er u op wordt gewezen dat u niet met eender wie in contact wil komen als u een kind wil en u gevraagd wordt wat u weet over deze man, reageert u dat u een kind wilde en u niet wilde trouwen en niet van plan was om een mannelijke vriend te hebben (zie gehoor CGVS II, p.3). U voegt toe dat het om een arrangement ging en niets weet over die man (zie gehoor CGVS II, p.3). U stelt niet te weten welk beroep hij had, waar hij woonachtig was (zie gehoor CGVS II, p.4). U verklaart dat u dacht dat er een afspraak was tussen Joy en William maar dat u daarover geen details heeft (zie gehoor CGVS II, p.4). Het komt weinig geloofwaardig over dat jullie beiden een kind wensten en samen een toekomst planden, maar u niet op de hoogte zou zijn geweest over de afspraken die Joy met de vader van uw kind zou hebben gemaakt.

Bovendien blijkt uit de overige documenten bij de visumaanvraag dat u een gedeelde rekening had met Adolph K. – de zelfde naam als de vader van uw oudste kind – waarop u stelt dat u werd gevraagd naar een naam die u niet zou vergeten (zie gehoor CGVS II, p.9) en dat u met K. een gezamenlijke rekening had waarop u af en toe geld moest deponeren. Katongole had u hiervoor een Ugandese identiteitskaart op naam van Annet K. gegeven (zie gehoor CGVS II, p.9). Echter op de documenten van de rekening staat uw naam Aline K.. Wanneer u wordt gewezen op het feit dat de visumaanvraag al loonfiches bevatten, beweert u dat de bankrekening per toeval was en dat u verzocht was om een gezamenlijke bankrekening te hebben (zie gehoor CGVS II, p.9). U voegt toe dat het zijn advies [van Katongole] was en dat u het niet kan uitleggen (gehoor CGVS II, p.9). U herhaalt en bevestigt dat deze documenten in de visumaanvraag geregeld werden (zie gehoor CGVS II, p.9).

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde feiten.

Met betrekking tot uw relatie met Joy kan het volgende worden opgemerkt. U verklaart dat Joy wel familie heeft, dat het een grote familie was, maar dat u nog niet werd voorgesteld aan de familie (zie gehoor CGVS I, p.8). U blijkt niet te weten hoeveel broers of zussen Joy had (zie gehoor CGVS I, p.8). Gevraagd naar wat u wel weet over de familie, komt u niet verder dan te zeggen dat de familie rijk is en veel koeien had (zie gehoor CGVS I, p.8). Bij herhaling van de vraag, ontwijkt u deze en stelt u enkel over simpele dingen te spreken en dat ze niet sprak over de zaken van haar familie (zie gehoor CGVS I, p.9). Het komt weinig aannemelijk over dat Joy contact had met haar familie maar dat u nooit iets zou opgevangen hebben over wat er leefde of wat er gaande was bij haar ouders of broers of zussen.

U beweert dat u angst had en dat u aan niemand had verteld dat u een relatie had met Joy (zie gehoor CGVS I, p.13). Het komt dan ook weinig doorleefd noch overtuigend over dat u reageert met te stellen dat u zich goed voelde en fier was op uw relatie wanneer u wordt gevraagd hoe u omging met het geheime karakter van de relatie (zie gehoor CGVS I, p.13). U voegt toe dat u na het aanvaarden van de liefde zich geen vragen meer stelde (zie gehoor CGVS I, p.13), wat nogmaals gezien de context van de Ugandese homofobe samenleving op zijn minst merkwaardig is. Deze verklaringen staan in contrast met uw verklaringen tijdens het bijkomende gehoor op het Commissariaat-generaal (zie gehoor CGVS II, p.12). Gevraagd naar anekdotes met betrekking tot jullie relatie of speciale herinneringen die u heeft aan uw relatie met Joy, antwoordt u dat Joy wilde dat mensen wisten dat jullie van elkaar hielden (zie gehoor CGVS II, p.12). U benadrukt dat iedereen moest zien dat jullie van elkaar hielden en dat jullie elkaar kusten (zie gehoor CGVS II, p.12). Wanneer u hierna wordt gewezen of jullie er dan geen geheim van maakten dat jullie samen waren – zoals u had aangegeven in uw eerdere verklaringen – , antwoordt u dat het in eerste instantie geheim was, maar het op een bepaald ogenblik moeilijk was of liever onmogelijk om zo te blijven doen en jullie moesten alles laten zien (zie gehoor CGVS II, p.12). U voegt toe dat het moeilijk is om niet te laten zien dat men van iemand houdt (zie gehoor CGVS II, p.13). U geeft aan dat jullie in het openbaar gemakkelijk konden beslissen om elkaar te kussen. U beweert dat de omgeving wel commentaar gaf, maar dat het niet erg was voor jullie (zie gehoor CGVS II, p.13). Deze verklaringen stemmen niet overeen met uw eerdere verklaringen en komen in het licht van de context van de Ugandese homofobe samenleving weinig overtuigend over. Het is ongeloofwaardig dat u zich openlijk zou uiten als lesbische vrouw en uw vriendin in het openbaar gemakkelijk zou kussen.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat u enkel van de mensen en van Katongole had vernomen dat Joy was overleden. Uw verklaringen blijven vaag. Zo beweert u dat u denkt dat hij [Katongole] informatie had verzameld, maar u hebt geen vragen gesteld om te weten welke informatie hij had ontvangen, omdat u dacht dat het waar was (zie gehoor CGVS II, p.11). Het is niet aannemelijk dat u weigerachtig stond tegenover Katongole en u hem aanvankelijk niet geloofde zoals u meldde in het eerste gehoor

voor het Commissariaat-generaal, maar u verder geen vragen zou stellen. U verklaart dat u niet moest speculeren omdat u samen was met Joy toen de aanvallers kwamen (zie gehoor CGVS II, p.11). Het komt weinig doorleefd over dat u zich tevreden stelde met de loutere bewering dat Joy dood was, de persoon met wie u volgens uw verklaringen meerdere jaren een lesbische relatie had gehad.

Ook met betrekking tot de situatie van de LGBT gemeenschap in Uganda blijft u eerder op de vlakte. U noemt enkele namen van lesbische vrouwen in Uganda (zie gehoor CGVS I, p.14). U geeft aan dat het een comité is van een vereniging die ze willen oprichten en dat ze door de autoriteiten werden vervolgd daar waar ze bijeenkomsten wilden houden. U blijkt niet te weten of deze groepering een naam had (zie gehoor CGVS I, p.14). Op de vraag of er een groep of vereniging is in Uganda die de rechten van lesbische vrouwen verdedigt in Uganda, antwoordt u dat er niemand is die de rechten van LGBT verdedigt, zelfs de president is helemaal tegen volgens uw verklaring (zie gehoor CGVS I, p.14). Het is enigszins verbazend dat u bijvoorbeeld de naam van Kasha Jacqueline vernoemt, maar niet zou weten dat zij de oprichtster is van de LGBT-organisatie Freedom and Roam Uganda (zie informatie administratieve dossier). Met betrekking tot de situatie van de LGBT gemeenschap in Rwanda geeft u aan niet de naam te kennen als er een groep of organisatie bestaat in Rwanda (zie gehoor CGVS I, p.14). U vernoemt enkele voornamen Bebe, Shema, Bob van gekende LGBT figuren in Rwanda, maar u blijkt verder niet meer te kunnen duiden dat ze gekend zijn als personaliteit (zie gehoor CGVS I, p.14). Het is opmerkelijk dat u niet meer informatie zou hebben over de situatie van LGBT in uw land van herkomst, te meer daar uw beweerde vrees voor vervolging beoordeeld wordt ten aanzien van het land van uw nationaliteit, met name Rwanda.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De foto toont u samen met een vrouw, maar vormt op zich geen bewijs van uw relatie met die vrouw, noch van uw seksuele geaardheid. De tweede foto, print van facebook, toont een naakte vrouw die volgens uw verklaringen ten schande werd gezet, maar doet eveneens geen afbreuk aan bovenstaande motivering. Het kaartje van Kadic Clinic te Nakulabye, Kampala vermeldt een afspraak, maar voegt verder niets toe.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet)

Verzoekster argumenteert als volgt:

“1/ over de feit dat ze een andere identiteit (Annet K.I) en nationaliteit (Ugandese) in een eerste tijd gegeven heeft:

Zij heeft dat identiteit gebruik omdat (zie blz 9/14 interview Cgvs dd. 15/09/2015) een gemakkelijk naam was te herinneren (zij had een gedeelde bankrekening met die man in het kader van de aanvraag van het visum – K. is de naam van de vader van haar oudste kind.). Het is ook niet de eerste keer dat iemand die zijn land vlucht, gebruikt een vals identiteit voor zijn veiligheid.

2/ over Katongole:

Cgvs vindt dat ze niet veel weet over Katongele. Het is normaal want Katongele was een kennis van Joy die had hem gestuurd om Mevrouw K. te helpen.

Als “smokkelaars (veerman)” heeft die man alles geregeld. Nog een keer, het is niet abnormaal dat iemand die vlucht weet niet precies hoe haar smokkelaars heeft alles geregeld (papieren, reis...)... het is zelfs de gewoonte.

3/ over haar verblijf in Rwanda in 2013:

Cgvs zegt dat de Rwandese paspoort werd afgegeven in april 2013 en niet in de periode juni-juli 2013 gedurende haar verblijf in Rwanda (probleem over de datum van haar paspoort aanvraag). In haar verhaal zegde ze de toch dat ze precies niet die datum kan zich herinneren en heeft blijkbaar zich vergist (zie interview dd. 15/09/2015 blz 6/14).

4/ over het feit dat ze geen kennis heeft over Mijneer K. en Aimes N.:

Cgvs vindt niet normaal dat ze weet bijna niets over die personen in verband met haar visum. Nog een keer, dat is niet abnormaal. Als "smokkelaars (veerman)", Katongele had alles geregeld, een kandidaat vluchteling weet bijna nooit bijzonderheden over zijn reis.

5/ over het feit dat ze niet veel kennis heeft over de vader van haar oudste kind:

Als je kinderen wilt in een lesbische relatie heb je een kuitier nodig. Die man is een alleen een kuitier en heeft geen andere rol in de relatie. Dat heeft geen zin hem leren kennen.

6/ wat betreft haar relatie met Joy:

In eerste instantie was het een geheim maar het was daarna niet meer mogelijk hun liefde te verbergen. Joy wilde dat niet meer. Zij hebben zeker een risico genomen in het Oegandees context, maar nu is het te laat. De gevolgen zijn daar. Zij wilde nu de bescherming van België voor die redenen.

7/ wat betreft de overlijden van Joe:

Cgvs vindt niet normaal dat zij geen vraagde stelde aan Katongele. Hij wist niets veel behalve het feit dat zij dood was. Mevrouw K. wist meer van zichzelf (zij was met Joe wanneer zij waren aangevallen, niet Katongele).

8/ over de situatie van de LGBT gemeenschap in Uganda en Rwanda:

Cgvs vindt dat Mevrouw K. kan niet veel zeggen over de situatie van LGBT in Uganda en Rwanda. Het is niet waar. Zij kende verschillende namen van Lesbische vrouwen in Uganda en Rwanda, dat ze een vereniging willen oprichten in Uganda, en de wettelijke situatie en de mening van de bevolking over lesbische vrouwen."

2.2. Verzoekster geeft geen valabele reden waarom zij initieel haar asielaanvraag indiende onder een andere naam en nationaliteit. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van haar verklaringen fundamenteel aan. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers verwacht worden dat zij correct haar identiteit en nationaliteit meedeelt. Het feit dat verzoekster slechts na confrontatie met gegevens inzake haar visum haar werkelijke naam en nationaliteit meedeelde doet manifest afbreuk aan de op haar rustende medewerkingsplicht.

Daarenboven blijkt dat verzoekster ook niet voldeed aan de medewerkingsplicht inzake de omstandigheden van het bekomen van het visum, namelijk (i) de omstandigheden van de visumaanvraag en tussenkomst van een zekere Katangole (ii) haar verblijf in Kigali in april 2013 (iii) de tussenkomst van de personen die haar ten laste namen teneinde een visum te verkrijgen.

Verzoekster voert aan lesbisch te zijn en wenste in het kader van haar lesbische relatie een kind met haar partner Joy. Te dezen is het niet plausibel dat zij omtrent de man die haar een kind schonk niets kon zeggen. Terecht werd in de bestreden beslissing vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat zij omtrent de vader van haar kind geen inlichtingen heeft; van een moeder die een kind buiten een heteroseksuele relatie wil, kan worden verwacht dat zij de persoonlijkheidskenmerken en levensomstandigheden in ogenschouw neemt van de persoon die de vader van haar kind zal zijn alsook kan duiden op welke wijze haar lesbische partner deze persoon uitzocht.

Verzoeksters verwijzing naar de evolutie van haar lesbische relatie - van geheim naar openbaar - volstaat niet om de concrete motivering inzake haar onwetendheid omtrent de familie van haar lesbische partner te weerleggen noch om haar niet-plausibel gedrag binnen een homofobe samenleving te verklaren.

De bestreden beslissing oordeelde tevens terecht dat verzoekster niet nader de omstandigheden onderzocht inzake het overlijden van Joy, hetgeen de geloofwaardigheid inzake dit feit ondermijnt.

Gelet op voorgaande vaststellingen is verzoekster ongeloofwaardig inzake haar voorgehouden lesbische geaardheid. De motivering inzake haar kennis van de LGBT-gemeenschap is dan ook een overtollig motief; kritiek op deze motivering kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Het eerste middel is ongegrond.

2.3.1. In een tweede middel stel verzoekster het volgende:

“Schending van artikel 48/4 van de Wet van 15/12/1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen ;

Dat mevrouw volgens het cgvs derhalve niet aan de voorwaarden voldoet van artikel 48/4 van de Wet van 15/12/1980.

Terwijl Mevrouw onomstotelijk wel in de voorwaarden voldoet van bovenvermeld artikel en wel de waarheid spreekt, zodat hem het vluchtelingen status dient te worden verleend ;

De artikelen over de huidige situatie in Ouganda en Rwanda bewijzen dat de autoriteiten en de bevolking houden niet van lesbische vrouwen.

Dat de voorwaarden dan ook vervuld zijn zoals hierna volgt:

a. *Reëel risico op ernstige schade*

Aangezien Mevrouw reeds in het verleden werd mishandeld;

b. *De bescherming van het land niet kunnen of willen invoeren*

Dat Mevrouw de bescherming van zijn land van herkomst (Ouganda en Rwanda) niet kan invoeren omwille van het feit dat de autoriteiten geen voldoende bescherming en hulp bieden aan lesbische vrouwen.

Dat de bescherming van het land van herkomst dus niet kan ingeroepen worden zelfs al Mevrouw zou het willen;

c. *Mevrouw valt niet onder de uitsluitingsgronden*

*Dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat Mevrouw eender welk misdrijf zou hebben gepleegd;
Dat zij derhalve niet wordt uitgesloten van het subsidiaire beschermingsstatuut;*

Dat derhalve het middel ernstig is;”

2.3.2. Verzoekster beroept zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op geen ander element dan wat ze aanbracht inzake de vluchtelingenstatus.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS